

תת"ע 9701/12/21 - אלון טמיר נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9701-12-21 מדינת ישראל נ' טמיר
תיק חיצוני: 11250662209

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אלון טמיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.3.23.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה; ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על סמך החומר הקיים ללא תגובה (עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזניאייב נ' מדינת ישראל**) נבו 15.12.2022 (פסקה 17).

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נמסרה ביום 11.8.22; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט; ולמעשה אין על כך מחלוקת. אלא שנטען כי הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון.

המבקש הגיש ביום 8.2.23 בקשה לשינוי מועד הדיון מן הטעם שלא נמצא בישראל; ובהחלטה מאותו יום 8.2.23 נקבע כי הבקשה תידון לאחר שיצורפו לה אסמכתאות, וכי בשלב זה הבקשה נדחית. אלא שלטענת המבקש "את התגובה לפניה שלי בכתב קיבלתי היום ה 10/3/23 אז לא יכולתי לצרף אסמכתא כי ממילא לא ראיתי". טענה זו אין לקבל.

אין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדיון או להניח כי הבקשה תתקבל, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בבקשה, ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד, או אז היה מגלה כי בקשת דחיה לא התקבלה ויש צורך לצרף אסמכתא (וראו למשל עפת (מרכז) 33465-10-21 **מוחמד עבדאללה נ' מדינת ישראל**, 23.6.22; עפ"ת (מחוזי נצ') 2339-07-15 **חסן אבו ראס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.12.2015);

ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 **מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2019). נקבע, כי "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 **שירן עמי נ' מדינת ישראל**); ו"חזקה על המבקש, באמצעות בא-כוחו, כי משהגיש בקשה לדחיית דיון, יבדוק את ההחלטה שניתנה בה. אין בידי לקבל את הטענה כי סבר לתומו שהבקשה תתקבל. האחריות בעניין זה מוטלת עליו ולא ניתן להגיש בקשה בבחינת "שגר ושכח" (רע"פ 823/21 **עדנאן טאטור נ' מדינת ישראל** (נבו 08.02.2021)).

לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינינו, שעה שהנאשם לא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט; והמבקש לא מעלה טענות הגנה ואינו מעלה טענה הכופרת בתשתית העובדתית של כתב האישום ולא מצביע על כל פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר, בהתחשב ברף החריגה מהמהירות המותרת (חריגה של 53 קמ"ש מעל המותר) ובעברו התעבורתי של המבקש (הכולל הרשעות חוזרות בגין נהיגה במהירות מופרזת); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.